öitsema hakkanud, siis on se lotus, et nüüd ei lähhe se hing omma helde Önnisteggija pehme wallitsuse alt mitte ennam ärra mailma tühja armastuse ja lusti pidda=mise kätte.

2. Need rosid, mis metsas kasiwa=wad, öitsewad agga ükskord aastas: need rosid, mis suremat suggu rahwa maiades holega harritakse, ja kel nimmi on ku rosid, kandwad 12 korda aastas öied, igga ku kohta jälle ued rosid.

Se innimene, kes alles mailma met=sas ilma ussota ellab, teeb ka arwo ühhe hea teo, mis sünnib kita rahwa ees; agga se hing, kes jubba armo aedniko hole alla on ennast annud, se on ikka ja allati „teggew armastuses", et se on temma üllem rööm, et ta wöib öitseda omma Leppitaja armoaias, ja maggusat ellohaiso wäljaanda.

3. Rosilil on ka armastuse tähhen=duseks arwatud. Agga parrago Jummal, monne innimese armastus on ka ni pea otsas, kui rosilehhed mahha langewad. Söbrad sawad wihhamehheks, ja kes enne üht teed käisid Jummala koia pole, need ei terreta teine teist ennam, kui nad innimeste maiades kokko juhtuwad.

4. Kes rosilille tahhab noppida, se peab förmed hoidma, et temmale mitte ok=kas ei lähhe käe sisse ja ei hakka wallo teg=gema ning paistetama ja wimaks pahha mädda wälja aiama.

Kui sa omma prudi wallitsesid, ei mitte sepärrast, et ta wagga jummalakardlik tüttarlaps, kes palludes omma palge higgi sees omma leiba söi; — waid wötsid sepär=rast kossia joki temmale pakkuda, et sa taht=sid rikka tallomehhe wäimehheks sada, ja prudi kirstud ja kastid, — ja wimaks omma

Eesti-ma rahwa Kalender 1856, lk. 24